

N:o 131.

Af herr **A. F. Vennersten**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående lönereglering för lärare vid folkskolor m. m.

Principen om likställighet i fråga om lagstadgade löneförmåner för lärare och lärarinna är på folkskolans område lika gammal som lärarinnans användning i skolans tjänst. Ett frångående af denna princip torde vid löneregleringar icke böra ifrågasättas, åtminstone så länge dessa icke afse att höja lönen utöfver hvad som kan betecknas såsom existensminimum för ogift lärare eller lärarinna.

Af den utredning, som åtföljer den till innevarande Riksdag af lämnade kungl. propositionen om lönereglering för folkskolans lärarepersonal, framgår, att såväl lärarekåren som en stor del af de hörda myndigheterna ansett, att en betydande löneförbättring är af behovet påkallad, samt att denna bör utgå med lika belopp för lärare ooh lärarinna.

För en lika löneförhöjning kunna helt visst anföras flera skäl utöfver de i den kungl. propositionen nämnda, ehuru dessa måhända äro de mest vägande. Det synes rättvist och billigt, att staten, då den kräfver samma arbete af lärarinnan som af läraren och af båda fordrar samma kompetens, också skulle gifva samma ersättning åt båda; ty ett motsatt förhållande måste med nödvändighet alstra ett för uppfostringsarbetet ödesdigert missnöje.

Lärarinnans arbete är enligt inspektörernas till ecklesiastikdepartementet ingifna berättelser icke lärarens underlägset. För erhållande af pension fordras samma antal tjänstår och samma pensionsålder för lärare och lärarinna.

Den omständigheten, att läraren måste erlägga afgift till enke-

Bih. till Riksd. Prot. 1906. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 42 Häft. (N:is 131, 132.) 1

och pupillkassan torde icke utgöra något verkligt skäl för, att lärarinnans lön skall sättas lägre, så mycket mindre som därmed icke införas någon ny bestämmelse för läraren. Däremot torde kunna ifrågasättas, om icke inträdet i kassan borde göras frivilligt för såväl läraren som lärarinnan.

Från flera håll gör man gällande, att kvinnans arbete borde ännu mer än hittills tagas i anspråk för folkundervisningen, och nekas kan ju icke, att kvinnan särskildt på detta område synnerligen väl försvarar sin plats. Den nu rådande likställigheten mellan lärare och lärarinna i fråga om lagstadgade löneförmåner torde mycket hafva bidragit till, att många högst begåfvade och för kallet särskildt lämpliga kvinnor trädt i folkskolans tjänst. Detta för skolan lyckliga förhållande torde komma att förändras, om den nämnda likställigheten rubbas.

På grund af hvad här anförts, tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen ville bifalla Kungl. Maj:ts proposition angående löneroglering för lärare vid folkskolor m. m. med den förändring, att storleken af hvart och ett af de föreslagna tre ålderstilläggen bestämmas till etthundrafemtio kronor för såväl manlig som kvinnlig lärare.

Stockholm den 24 februari 1906.

Åxel Vennersten.

I motionens syfte instämmer

F. E. Nees.
